

Tel je zegeningen

Christus Triumfatorkerk, 31 december 2023, oudejaarsdag

Lezing: Psalm 103

Voorganger: ds. Jaap van den Akker

KOMEN

- Welkomstwoord
- Aanvangslied: 'God heeft het eerste woord' (Lied 513: 1, 3 en 4)
- Moment van Stilte
- Begroeting en bemoediging
- Psalm van de zondag: Psalm 90

We zingen Psalm 90: 1

We lezen Psalm 90: 1-4 en 12-17

Heer, U bent ons een toevlucht geweest
van geslacht op geslacht.

Nog voor de bergen waren geboren,
voor U aarde en land had gebaard –
U bent, o God, van eeuwigheid tot eeuwigheid.

U doet de sterveling terugkeren tot stof
en zegt: 'Keer terug, mensenkind.'

Duizend jaar zijn in uw ogen
als de dag van gisteren die voorbij is,
niet meer dan een wake in de nacht.

Leer ons zo onze dagen te tellen
dat wijsheid ons hart vervult.

Keer u tot ons, HEER – hoe lang nog?

Ontferm u over uw dienaren.

Vervul ons in de morgen met uw liefde,
laat ons van blijdschap juichen, al onze dagen.

Geef ons vreugde, vergoed de dagen dat U ons kwelde,
de jaren dat wij ellende doorstonden.

Toon uw daden aan uw dienaren,
maak uw glorie bekend aan hun kinderen.

Laat ons uw genade zien, Heer, onze God.

Bevestig het werk van onze handen,
het werk van onze handen, bevestig dat.

We zingen Psalm 90: 2

WOORD

- Met de kinderen

Gebed

Gesprek

Lied: Een nieuwe dag (ZoO II, 24)

- Schriftlezing: Psalm 103
- Psalm 103: 1 en 2
- Preek

Het kan een treurig verhaal worden zo op de laatste zondag van het jaar. Wat een ellende was er weer als jet het jaaroverzicht van het journaal bekijkt.

We hoopten op meer lucht na de jaren met corona. Maar net uit corona, meteen die oorlog in Oekraïne, die maar duurt en duurt en lijkt te verzanden in een passtelling van jaren. En dan die verschrikkelijke aanval op 7 oktober in zijn Israël van Hamas strijders in auto's, motors, scooters die dood en verderf zaaien in Joodse nederzettingen. En de reactie van Israël daarop die nog steeds gaande is en al tienduizenden slachtoffers heeft geëist.

De spanning in de wereld stijgt, machtsverhoudingen verschuiven.

En de zeespiegel stijgt, de poolkappen smelten, de gevolgen van klimaatverandering worden steeds meer gevoeld en onderkend. En dan in eigen land een politieke patstelling in de vele crises. Nieuwe verkiezingen met een verbluffende uitslag. Ook dichtbij huis verschuiven de verhoudingen. Nederland smacht naar verandering, actie.

Schrijnende beelden uit Ter Apel van asielzoekers die buiten moeten slapen. Op persoonlijk vlak werden mensen hard geraakt door inflatie en torenhoge energieprijzen. Armoede neemt toe.

Het is er allemaal niet beter op geworden in 2023. Ik had vanavond kunnen kiezen voor een tekst met de strekking: God, ontferm u. Een gebed uit de diepte of zo. Psalm 130. Maar ik koos voor een tekst met nogal veel uitbundigheid: *Prijs de Heer mijn ziel, prijs met alles wat in mij is zijn heilige naam*. Als het laatste woord in het jaar 2023. Prijs God. Om zijn goedheid, zijn trouw, de weldaden die Hij jou en mij laat voelen.

Zo samen het jaar afsluiten: Prijs de Heer, mijn ziel. Een verrassende keuze misschien, maar daarom zin we hier. Daarom zin we kerk. Daarom geloven we de God van hemel en aarde die niet loslaat het werk van zijn handen.

Je kunt ook een ander jaaroverzicht maken namelijk. Weet u nog dat er vorig jaar ruim 600 oliebollen werden gebakken en 250 appelbeignets? En dat er nu weer wordt gebakken, Of dat we twee nieuwe diakenen bevestigden en een kerkrentmeester. Dat Er meer dan 100 mee aten met het paasontbijt, dat er maar liefst vijf gemeenteleden belijdenis van hun geloof deden met Pinksteren en er zowel in juli als in oktober twee kindjes gedoopt werden. En dat deze kerk de landelijke pers haalde meteen klimaatviering met meer dan 400 bezoekers... Het gaat niet goed met de kerk – of toch wel? Het is maar hoe je kijkt.

Tel je zegeningen, tel ze één voor één, tel ze alle, en vergeet er geen, en je ziet Gods liefde dan door alles heen. Het is en kraker uit de bundel van Johannes de Heer. Nu ben ik niet echt een fan van Johannes de Heer, ik zal het maar eerlijk toegeven, maar toch komt dit wijsje regelmatig bij me boven. En misschien wel in het bijzonder als je terugkijkt – zoals op deze dag.

Tel je zegeningen. Het is een veel gebruikte uitdrukking. Tel je zegeningen en niet je problemen. Richt je op het positieve. Kijk niet naar het negatieve. Dat kan ook goedkoop klinken. Always look on the bright side of life. In het bedrijfsleven zeggen ze: Vier je overwinningen. Het kan misplaatst zijn.

Moet je dan alle problemen en ellende vergeten?

Maar toch, zo gek is het niet. Psalm 103 stelt aan jou en mij een soort vraag: Kun jij midden in dat gekke, woelige, misschien moeilijke leven weldaden van God zien? Kun jij het goede dat Hij geeft opmerken en dankbaar ontvangen? Wij mensen zijn wel eens vergeetachtig. Vaak zien we vooral heel goed wat er tekort schiet, wat er mis gaat. De mooie dingen sneeuwen onder wat moeilijk is. Wat problemen geeft, vangt onze aandacht, houdt ons bezig, bepaalt hoe wij ons voelen. Dat haalt ook de krant en het nieuws.

Prijs de Heer, mijn ziel, en vergeet niet één van zijn weldaden, zegt David in deze psalm. Kijk eens goed rond in je leven. Merk de zegeningen op die je van God ontvangt. Tel ze één voor één. Alsof je ze bijhoudt in een schrift. Dat gaat misschien niet vanzelf. Ook bij David ging het niet vanzelf. Hij moest zich ertoe zetten. Hij gaat als het ware in gesprek met zichzelf, met zijn eigen ziel. Prijs de Heer, mijn ziel. Ik wil het doen. Ik ga ze zoeken en benoemen, die weldaden van God. En ik ga God erom prijzen.

Misschien iets om te doen vanavond, voordat het nieuwe jaar losbarst. Tussen de oliebollen en de bubbels door. Een moment nemen. Jezelf of samen de vraag stellen: Waar heb ik ze gezien, zegeningen van God, weldaden die Hij aan mij heeft bewezen?

Onder ons zijn eeuwige armen dia

In Betlehem was het stil dit jaar. Geen toeristen die het Kersfeest kwamen vieren. De oorlog in Gaza legt alles lam. In Oekraïne werd er voor het eerst kerstgevierd op 25 december en niet op 7 januari – dat is de Russische datum voor het kerstfeest. Ook in de loopgraven aan het front. Ook in half kapot geschoten huizen. Dat vind ik bijzonder. Dat je ondanks alle ellende viert.

Door alles heen Gods goedheid zien. Zelfs oog in oog met de dood. Niet zo makkelijk.

Misschien zit jij hier ook wel en heb je niet zoveel om God te prijzen. God prijzen? Lukt me nu niet zo. Daarvoor is er teveel gebeurd.

Psalm 103 lijkt misschien wel over die ervaringen heen te walsen. Maar als je goed leest: juist niet. David benoemt juist zijn eigen kwetsbaarheid, zijn mislukkingen en falen, zijn nietigheid. Hij heeft geworsteld met ziekte, met zonde. Hij heeft aan den lijve ervaren: hoe nietig zijn wij mensen, zo feilbaar, onze dagen zijn als gras. Maar toch: David wil naar God kijken. Hij is er toch maar. Hij redt onze levens van nood en dood. Hij ontfermt zich als een vader over je leven. Als je wil, is er ook een hele boel goedheid van God te zien.

Het was er toch maar: Hagenaars die met warme chocolademelk asielzoekers die Kijkduin een warm onthaal gaven, ondanks alle protesten. ...

Het was er toch maar:

Als je goed kijkt, dan is er veel goedheid van God te zien. Makkelijk kijken we eroverheen. Wij kunnen Gods weldaden vergeten. Maar God vergeet ons niet. Onder ons zijn eeuwige armen.

Trouw zal Hij blijven dia

Het trof mij hoe je Psalm 103 naadloos kunt heen leggen over onze wereld van vandaag. Psalm 103 erkent volmondig: wij mensen zijn fragiel en onbetekenend, wij falen persoonlijk en met z'n allen. En we werden in 2023 met de neus op de feiten gedrukt: wij redden het niet, wij komen er zelf niet uit.

Ja, zo is het. Maar boven dat alles uit is er de koepel van Gods trouw. Zoals de hoge hemel de aarde overspant. Gods trouw. Zo'n prachtig woord is dat in het Hebreeuws, met zo'n diepte erin. Verbondsliefde, zo zou je het kunnen noemen. Of solidariteit. God is solidair met ons met zijn schepping. Zo solidair dat hij zijn enige geboren zoon zond. Goedertierenheid – dat stond er vroeger. Goedheid die voortduurt en nooit meer ophoudt.

God vouwt er zijn handen om ons leven. Hij houdt het vast met eeuwige liefde. *De HEER is trouw aan wie Hem vrezen van eeuwigheid tot eeuwigheid.*

En niet alleen jij en ik, onze levens. Als koning heerst Hij over alles, zegt David. Hij vouwt ook zijn handen heen om dat bolletje in de ruimte waar wij onze oorlogen uitvechten. God kan alles, maar wat Hij niet kan: zijn wereld opgeven, zijn schepselen aan hun lot overlaten.

Dat is Gods trouw.

Als een koepel staat die over jouw, uw leven, als een koepel staat die over de wereld – wat daar ook in gebeurt.

Dus: Tel je zegeningen, tel ze één voor één, tel ze, tel ze alle, en vergeet er geen. Tel ze, tel ze alle, noem ze één voor één, en je ziet Gods liefde dan door alles heen.

Amen

- Muzikaal intermezzo

ANTWOORD

- Lied: 'Tel uw zegeningen' (Ev. Liedbundel 327a)
- Gebeden, *Voorbeden*, elke voorbede wordt afgesloten met een gezongen:
Prijs de Heer mijn ziel (Lied 103e)

Stil gebed
Onze Vader

- Collecte

GAAN

- Slotlied 'Toch overwint eens de genade' (Lied 755)
- Zegen